

Welke relatie tussen taalkundig onderzoek en theorievorming en (N)VT-didactiek? Geschiedenis en perspectieven

Laurent Rasier (Université de Liège)

In de geschiedenis van de vreemdetalendidactiek heeft (de aard van) de relatie tussen de wetenschappelijke studie van de structuur en werking van taal (incl. het modelleren ervan) en de praktijk van het (vreemde)talenonderwijs nogal eens aanleiding gegeven tot discussie. De ideeën op dat vlak laten zich grotendeels in twee hoofdstromen indelen. Aan de ene kant zijn er auteurs die niet geloven in de inbreng van linguïstische analyses en modellen in de praktijk van het (vreemde)talenonderwijs. Aan de andere kant zien andere auteurs in de wetenschappelijke studie van taal de basis waarop taaldocenten hun lessen en methodes het best kunnen baseren.

Deze bijdrage gaat nader in op de discussie rond de (mogelijke) bijdrage van taalkundig onderzoek en theorievorming aan de praktijk van het (vreemde)talenonderwijs. Na een historische schets van de voornaamste argumenten en standpunten staat de vraag centraal in hoeverre recente ontwikkelingen in de taalkunde en taalkundige theorievorming een bijdrage kunnen leveren aan het (vreemde)talenonderwijs. Hierbij wordt met name gefocust op inzichten uit taalgebruikgebaseerde benaderingen (« usage-based linguistics ») zoals de functionele en cognitieve taalkunde. Er wordt ook aandacht besteed aan ontwikkelingen binnen de contrastieve taalkunde en het onderzoek naar tweede-/vreemdetaalverwerving. Aan de hand van concrete voorbeelden wordt aangetoond dat die paradigma's en deeldisciplines binnen de taalkunde interessante mogelijkheden bieden voor het onderwijs van het Nederlands als vreemde taal. Er worden ten slotte enkele suggesties en perspectieven voor de toekomst uit de doeken gedaan.